

שי דותן

הצפון של הערים לברם

מנורת הקריאה

שפֿתָּחָה חֲפוּיֹת רֹאשׁ, פָּנֶיהָ
חֲבוּיִים תַּחַת כּוֹבְעָה
נִדְלָקִים כְּמוֹ סִיגְרִיָּה כְּמוֹסָה
בַּפֶּנֶה מְרֻפֶּדֶת סְפָרִים

בַּחֲדָרִים חֲשׂוּכֵי אֶהְבֶּה
הִיא מְדַמָּה עֲצָמָה לְפָנֶס רָחוּב
אוֹ לְזֹהָר כּוֹכֵב יוֹקֵד,
הַצֶּפֶן שֶׁל הָעִירִים לְבָדֶם.

הכיסא

יֵשׁ אוֹמְרִים, בְּלִי שֶׁלֶחֶן
הוּא יְתוֹם, כִּף יָד פְּשׁוּטָה
דּוֹמָמֶת בְּפִנֵּת הַבֵּית, נִדְנָדָה
לִילָדִים חוֹלְמִים, הָדוּם.

כָּל בְּבוּאוֹת הָאֶתְמוֹל
אֲצוּרוֹת בְּעֵץ, בְּקִמְטֵי הַבֶּד.
עוֹגְנוֹת לְרָגַע וְקִמּוֹת לְלֶכֶת
בִּפְתָּחָה שֶׁל רֶגֶל חוֹרֶקֶת.

השולחן

עץ שלבִּלְבּוֹ נִכְבֵּשׁ
בְּיַד טוֹפֶפֶת מַחֲשָׁבוֹת,
בְּסִפְרִים שֶׁיִּרְדּוּ מִן הַמִּדְּבָר,
בְּזֶר עֵטִים בְּכוֹס.

כֹּתֵל לְצִלְלִיּוֹת אֶהְבֶּתָּה,
קֶבֶר לְיִשִּׁיר שְׁנִטָּשׁ.
הַמְּגֵרָה הִיא פֶה חֲתוּם,
רִגְלָיו – עֲמוּדֵי מִקְדָּשׁ.

החלון

הֶרְקִיעַ בְּשִׁמְחַת כּוֹכְבָיו,
וְהִחְדֵּר – בְּחִלּוֹן, בְּמִשְׁקוֹף,
בְּעֶצֶיץ זָקֵן יוֹשֵׁב עַל הָאֶדָן,
בְּכִנּוּף מְזַגְגֶּת זְכוּכִית

שֶׁאֶפְשֶׁר לְהַחְוֹת לְרָחוֹב,
לְפֶשֶׁט אֶת הַוִּילוֹן וּלְהַזְמִין
עָרֵב קִיץ טְמוּם וִיפָה,
כְּמוֹ מֵאֵהָב מְזִדְמֵן לְאֵהָב.